

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **J. F.**, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praha 4 – Michle, Budějovická 1387/7, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava ze dne 31.1.2011 č.j. 7506/2010-140100-21, ve věci spotřební daně z lihu,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Ostrava (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 dle ust. § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, v platném znění na Generální ředitelství cel – dále jen „žalovaný“) ze dne 31.1.2011 č.j. 7506/2010-140100-21, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu Frýdek-Místek ze dne 7.10.2010 č.j. 6255-5/2010-046100-024, jímž byla dodatečně vyměřena žalobci spotřební daň z lihu za zdaňovací období květen 2009.

V podané žalobě žalobce vyjádřil svůj nesouhlas s napadeným rozhodnutím a uvedl tyto žalobní body:

- 1) správce daně vyměřil daň ve výši 740.410,- Kč, avšak z předchozích protokolů o ústních jednáních ze dne 6.5., 25.5. a 24.9.2010 vyplývá, že bylo žalobci uznáno z 36,11 hl zabaveného etanolu jako řádně prokázané množství 33,01 hl. Žalobce proto nerozumí výši částky, která mu byla nakonec doměřena, když ve skutečnosti měla být spotřební daň doměřena pouze z 3,1 hl, což by představovalo částku ve výši cca 80.000,- Kč. Žalobce dále namítl, že s touto odvolací námitkou se žalovaný nijak nevypořádal, o čemž svědčí argumentace použitá v napadeném rozhodnutí na str. 6, oddíl III, písm. A napadeného rozhodnutí.
- 2) Žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s dalšími námitkami verifikovanými v podaném odvolání, resp. se s nimi vypořádal pouze tak, že odkázal na obsah listin, které byly součástí spisu, podle něhož správce daně vyměřil spotřební daň.
- 3) Bez povšimnutí ponechal žalovaný námitku týkající se způsobu zajištění vybraných výrobků a odběru vzorků. Žalobce nerozporuje způsob, jakým byl proveden odběr vzorků, ale zpochybňuje, jakým způsobem byla zajištěna část vybraných výrobků. Zejména se jedná o položku č. 44 číslo vzorku OV-0232/09 – čirá kapalina s typicky lihovým zápachem, plastová nádoba 1000 litrů o obsahu balení 800 litrů. Podle žalobce nebyl celní úřad schopen takové množství uzvednout a z budovy odnést do svého auta, a proto žalobce na požádání pracovníků celního úřadu z této nádoby pomocí svého zařízení – čerpadla a hadice – přečerpával do jiné své nádoby, kterou předtím umístil ve vozidle celního úřadu, citovaný vzorek. V této jiné nádobě však byl před tímto čerpáním líh a přečerpáním se zajišťovaný vzorek znehodnotil. Tato skutečnost měla přímý vliv na rozbor v celně technické laboratoři. Tvzení žalovaného, že se žalobce osobně účastnil zajištění vzorku a podpisem stvrdil správnost údajů v jednotlivých protokolech o odběru vzorků, na uvedené skutečnosti nemůže nic změnit. Je věcí celního úřadu, jakým způsobem prokazatelně, řádně a bez jakýchkoliv pochybností zajistí odebírané vzorky. Přítomnost žalobce a jeho podpis na listině osvědčuje pouze zajišťované množství, nikoliv však to, že by shora popsaným způsobem bylo vyloučeno znehodnocení vzorku apod. Žalobce o takové skutečnosti nebyl ani poučen. Neměl také povinnost mít u sebe zařízení či rezervní nádoby, které by splňovaly požadavky na čistotu a zajišťovaly, že výrobek nemůže být znehodnocen.

Žalovaný ve vyjádření uvedl k prvnímu žalobnímu bodu, že v napadeném rozhodnutí pod bodem [14] je popsán proces provádění důkazů před správcem daně a je uzavřeno, že na základě provedeného vytýkacího řízení, které bylo řádně uzavřeno, byl žalobce vyrozuměn o tom, že doposud se nepodařilo prokázat zdanění 33,01 hl etanolu. K žalobnímu bodu 2) a 3) žalovaný odkázal na část III napadeného rozhodnutí, kde se vypořádal s odvolacími námitkami žalobce a na část III písm. C napadeného rozhodnutí, kde se vypořádal s námitkou údajně sporného odběru vzorků. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění –

dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že dne 20.5.2009 byla pracovníky žalovaného provedena kontrola nakládání s vybranými výrobky dle ust. § 41 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, v platném znění (dále jen zákon o SPD), a to v prodejně potravin a smíšeného zboží a přilehlých objektech na adrese Lhotka 144, kterou bylo zjištěno nakládání s vybranými výrobky, tj. směsí s lihem a lihoviny, přičemž zjištěné skutečnosti svědčily o důvodném podezření, že se jedná o nakládání v rozporu s právními předpisy. Žalobce téhož dne v protokolu o ústním jednání č.j. 3161-4/2009-140100-34 potvrdil, že se jedná o alkohol v jeho vlastnictví a že kontrolované objekty používá ke své činnosti spojené s provozem likérky a pěstitecké pálenice. Uvedl, že alkohol zjištěný ve spotřebitelském balení a neznačený kontrolní páskou a bez etiket, který byl v hospodářských budovách uložen, si přivezl z likérky v Kozlovicích týden před uskutečněním kontroly. Některý alkohol má být staršího data, 5 – 6 let. Dále upřesnil, že líh nalezený v plechové boudě a asi 3 třicetilitrové kanystry v prvním patře byly rovněž dovezeny z likérky v Kozlovicích a míchaný alkohol nalezený v prvním patře byl výstupem z experimentů žalobce. Pracovníci kontrolní skupiny zajistili nalezené lihové výrobky a rozhodnutím č.j. 3161-08/2009-140100-34 ze dne 21.5.2009 rozhodli o jejich zajištění. Současně byl proveden za přítomnosti žalobce odběr vzorků za účelem zjištění lihovitosti a možné přítomnosti denaturačních činidel a jiných degradačních přísad. Žalobce k těmto úkonům pracovníků správce daně nevznnesl žádné námitky. Žalobce k zajištěným výrobkům nepředložil žádné doklady. Z kopie rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků založené ve správním spise je zřejmé, že žalobce se při převzetí vyhotovení tohoto rozhodnutí dne 21.5.2009 vzdal práva na odvolání. Dle obsahu rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků bylo žalobci zajištěno množství lihovin v celkové výši 6.210,12 litrů. Příslušný správce daně – Celní úřad Frýdek-Místek (dále jen celní úřad) zahájil dne 5.6.2009 daňové řízení s žalobcem. Výzvou ze dne 20.11.2009 byl žalobce vyzván k podání dodatečného daňového přiznání ke spotřební dani z lihu za květen 2009 s tím, že se jedná o množství 24,27 hl etanolu, u kterého nebylo prokázáno zdanění. Žalobce poté podal daňové přiznání na daň ve výši 0 (22.12.2009). Celní úřad vyzval žalobce k odstranění pochybností o údajích v daňovém přiznání výzvou ze dne 30.12.2009 č.j. 12017-2/2009-046100-024. Dne 18.1.2010 žalobce předložil celnímu úřadu doklady, které podle jeho tvrzení prokazují zdanění zajištěných vybraných výrobků, a to dohodu o úschově ze dne 25.1.2006, jejímž předmětem byla úschova ovocného destilátu pro účely jeho vyžrání, a velké množství jednoduchých příjmových dokladů, jejichž seznam je uveden v záznamu ze dne 18.1.2010. Dále předložil faktury, daňové doklady, dodací listy a další doklady k prokázání zdanění. Dne 6.5.2009 proběhlo ústní jednání za účelem seznámení žalobce s výsledky vytykácího řízení, kde byl žalobce seznámen s vyhodnocením zajištěných a předložených důkazů (protokol ze dne 6.5.2010 č.j. 6255/2010-0461-024). Dle závěrů celního úřadu obsažených na str. 5 pod bodem 3 protokolu nebylo prokázáno zdanění u 3,1 hl zajištěných výrobků (celkové množství 36,11 hl bylo poníženo o 33,01 hl, kde bylo prokázáno žalobcem nabytí a zdanění). Další ústní jednání u celního úřadu proběhlo dne 25.5.2010 (protokol č.j. 6255-2/2010-0461-024), kde byl žalobce seznámen se závěry laboratorní analýzy celně-technické laboratoře (dále jen CTL) v návaznosti na doklady k ovocnému destilátu předložené žalobcem k prokázání zdanění. Závěry provedených zkoušek CTL, které jsou součástí správních spisů, bylo vyvráceno tvrzení žalobce, že jím označené lihoviny

pochází z pěstitelského pálení. Výsledky analýz totiž vykazovaly nejpravděpodobnější původ etanolu z obilného škrobu, řepného škrobu či bramborového škrobu. Tímto způsobem bylo zpochybněno tvrzení žalobce o ovocném původu destilátu. Z protokolu (č.l. 5) mj. vyplývá, že tyto výsledky odborných posudků CTL se vztahují k číslům vzorků a protokolů 140100-09-05-002 až 140100-09-05-106 a protokolu o zkoušce OVO 0219/09 až OVO 0323/09. Dále bylo upřesněno, že se jednalo o protokolárně odebrané vzorky zboží zajištěného rozhodnutím ze dne 21.5.2009 č.j. 3161-8/2009-140100-34. Dne 28.5.2010 (záznam č.j. 6255-3/10-046100-024) převzal žalobce fotokopie protokolů o zkoušce CTL. Dne 31.5.2010 obdržel celní úřad vyjádření žalobce k protokolu ze dne 25.5.2010, v němž uvedl, že na přání zákazníků vypálený ovocný destilát upravoval přidáváním propolisů, medu a lihu, a to až poté, co si ovocný destilát zákazník vyzvedl a zpět donesl žalobci k úpravě. Další vyjádření žalobce obdržel celní úřad dne 19.8.2009. Žalobce v něm uvedl, že stát nebyl ztracen na dani, neboť daň byla řádně vyměřena, přiznána a zaplacená. V protokolu o ústním jednání ze dne 24.9.2010 č.j. 6255-3/2010-0461-024 byl žalobce seznámen s konečnými výsledky vytykácího řízení včetně závěrů, které celní úřad učinil (str. 8, bod 3 protokolu), kdy z celkového množství zajištěného zboží ve výši 33,11 hl etanolu bylo odečteno množství, u něhož bylo prokázáno zdanění a nezdaněno tak zůstalo množství 27,94 hl. Dne 7.10.2010 pod č.j. 6255-5/2010-046100-024 vydal celní úřad dodatečný platební výměr, jímž vyměřil žalobci spotřební daň z lihu za zdaňovací období květen 2009 ve výši 740.410,- Kč s tím, že tato výše spotřební daně byla stanovena z daňového základu 27,94 hl etanolu vynásobením sazbou 26.500,- Kč/ hl etanolu na základě výsledků provedeného dokazování ve věci vytykácího řízení. V odůvodnění dodatečného platebního výměru celní úřad stručně zrekapituloval průběh vytykácího řízení a poukázal na protokoly o ústním jednání ze dne 20.5.2009, rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků ze dne 21.5.2009, protokoly o zkouškách provedených CTL č. OVO 219/09 až OVO 323/09 a rovněž na protokoly o ústním jednání ze dne 6.5.2010, 25.5.2010 a 24.9.2010. V posledním odstavci prvostupňového rozhodnutí jsou pak vyjmenovány konkrétní položky dle obsahu rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků ze dne 21.5.2009 č.j. 3161-8/2009-140100-34, u nichž bylo zdanění výrobků prokázáno. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítl, že z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, proč mu byla vypočtena spotřební daň z lihu v uvedené částce. Rozhodnutí je neodůvodněné, a proto nepřezkoumatelné. Odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje na protokoly o ústním jednání a nějakou tabulku. Z uvedených listin však není zřejmé, co z těchto podkladů je pro dané rozhodnutí podstatné a které skutečnosti lze z těchto listin vyčíst. Odůvodnění rozhodnutí je pouze výčtem nějakých skutečností, ale není zřejmé, jak tyto listiny, tabulky či jiné skutečnosti správní orgán hodnotil a k jakým právním závěrům dospěl. Dále žalobce zpochybnil zákonnost způsobu, jakým celní úřad provedl zajištění vybraných výrobků, když podle žalobce pracovníci celního úřadu zajištění neprovedli předepsaným způsobem, když jediný možný způsob je zajištění zkoumaných látek do speciálních a k tomu určených nádob prostých nečistot či příměsí, které by mohly zajišťovaný vzorek diskvalifikovat. Zajištění vzorků probíhalo tak, že příslušní pracovníci celního úřadu zajišťovali předmětné látky do nádob žalobce, z nichž předtím odstranili jejich obsah a tak se mohlo stát a zřejmě i stalo, že zkoumaná látka obsahovala něco, co obsahovat neměla. Výsledek takového zkoumání je absolutně nepoužitelný, neboť byla znehodnocena hodnota důkazu. O podaném odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. K odvolací námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro absenci zdůvodnění výroku (část III A napadeného rozhodnutí) poukázal na ust. § 32 odst. 3 zákona č. 337/1992 Sb.,

o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSDP), podle kterého, pokud je odůvodnění postupu správce daně známo daňovému subjektu z jiného dokumentu, pak se v odůvodnění rozhodnutí na tento dokument pouze odkazuje. Podle žalovaného pak tyto znaky stanovené zákonem prvostupňové rozhodnutí naplňuje. Závěrem zdůraznil, že o zjištěných skutečnostech i jejich zhodnocení a o shromážděných důkazech, jejich provedení a zhodnocení byl žalobce prokazatelně seznámen, takže byly naplněny zákonné podmínky § 32 odst. 3 ZSDP. K odvolací námitce absence uvedení podkladů pro vydání napadeného rozhodnutí, jejich zhodnocení a přijatých právních závěrů žalovaný uvedl (část III B odůvodnění) v návaznosti na obsah části III A, že podklady pro vydání rozhodnutí i jejich zhodnocení jsou v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí obsaženy, a to odkazy na předchozí listiny s tím, že se závěrečným zhodnocením byl žalobce prokazatelně seznámen. Na námitky ohledně způsobu zajištění vybraných výrobků a odběru vzorků reagoval žalovaný v části III C odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde uvedl, že v průběhu správního řízení žalobce předložil odlišné zdůvodnění nesrovnatelnosti zjištěných laboratorní analýzou, když tvrdil, že se jedná o produkty ovocné destilace a po vyvrácení pravdivosti tohoto tvrzení laboratorními zkouškami CTL tvrdil, že na přání zákazníků ovocný destilát upravoval přidáním propolisů, medu a lihu. Laboratorní výsledky CTL přitom prokázaly, že se jednalo o lihoviny, které neměly vůbec charakter ovocného destilátu. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že žalobce se každého odběru vzorku osobně účastnil, podepsal protokoly o odběrech, vyjádřil souhlas, že odebrané vzorky jsou reprezentativními vzorky zkoušeného výrobku a potvrdil také převzetí referenčního vzorku. Odvolací námitku, kde žalobce poukazuje na údajné nečistoty z obalů, nelze objektivně posuzovat bez toho, že by žalobce uplatnil konkrétní argument objasňující, u kterého z celkového množství odebraných vzorků k tomu mělo dojít, když není zřejmé, kterého konkrétního obalu se údajné přelévání do jiných kontaminovaných obalů žalobce mělo týkat. Proto označil žalovaný toto tvrzení žalobce za účelové.

Podle ust. § 4 odst. 1 písm. f) zákona o SPD je plátcem daně právnická nebo fyzická osoba, která skladuje nebo dopravuje vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky pro osobní spotřebu, nebo uvádí do volného daňového oběhu vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky zdaněné, nebo pokud neprokáže způsob jejich nabytí oprávněně bez daně; za daň společně a nerozdílně odpovídá také právnická nebo fyzická osoba, která se na uvedeném skladování nebo dopravě podílela.

Podle ust. § 9 odst. 3 písm. e) zákona o SPD povinnost daň přiznat vzniká také dnem nabytí vybraných výrobků nebo dnem jejich prodeje plátcem uvedenými v § 4 odst. 1 písm. f) nebo dnem zjištění, že plátcem vybrané výrobky po nějakou dobu držel, nebo že je drží, a to tím dnem, který nastal dříve.

Podle ust. § 32 odst. 3 ZSDP rozhodnutí obsahuje odůvodnění, nestanoví-li tento nebo zvláštní daňový zákon jinak, pokud nejde o případ, kdy správce daně reaguje na tvrzení daňového subjektu beze změny nebo je odůvodnění tomuto daňovému subjektu známo z jiného dokumentu. V takovém případě správce daně na tento dokument ve svém rozhodnutí odkáže. V odůvodnění správce daně stručně a jasně uvede důvody pro vydání rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí, které bylo vydáno na základě dokazování, správce daně dále uvede, které skutečnosti má za

prokázané a o které důkazy opřel svá skutková zjištění, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil a jak věc posoudil po právní stránce.

V první žalobní námitce žalobce zpochybnil výši vyměřené daně, když se domnívá, že správně mu měla být vyměřena daň cca 80.000,- Kč odpovídající zjištěnému nezdaněnému množství etanolu 3,1 hl. Poukázal přitom na protokoly z ústních jednání ze dne 6.5., 25.5. a 24.9.2010, z nichž vyplývá, že mu správce daně uznal prokázání zdanění u množství 33,01 hl etanolu. Z celkového množství zabaveného etanolu 36,11 hl pak zbylo k dodanění pouze 3,1 hl. Tuto žalobní námitku krajský soud důvodnou neshledal. Z obsahu žalobcem zmiňovaných protokolů o ústním jednání totiž vyplývá, že stanovení konečného množství etanolu, u něhož nebylo prokázáno zdanění, mělo svůj vývoj, a to v souvislosti s měnící se důkazní situací v průběhu správního řízení. Je pravdou, že v protokolu ze dne 6.5.2010 celní úřad žalobci sdělil, že dospěl k závěru o prokázání zdanění u množství 33,01 hl etanolu, takže zbývá k dodanění pouze 3,1 hl. Tento závěr žalovaného však byl překonán v důsledku dalšího dokazování ve věci, a to s ohledem na závěry provedených laboratorních zkoušek CTL, jimiž bylo zjištěno, že etanol, u něhož bylo jeho zdanění prokazováno tvrzením žalobce, že je to produkt z pěstitelské pálenice a tedy, že má svůj původ v ovocném kvašení, bylo toto tvrzení žalobce vyvráceno, když laboratorní zkoušky tento tvrzený původ etanolu vyloučily a naopak dospěly k závěru o původu etanolu z obilného nebo kukuřičného škrobu, ale také z řepy či brambor. Na základě těchto jednoznačných výsledků laboratorních zkoušek celní úřad v protokolu ze dne 25.5.2010 žalobci sdělil, že u těchto lihovin, jež měly být dle žalobcova tvrzení ovocnými destiláty, nemůže uznat žalobcem předložené důkazy k prokázání zdanění těchto výrobků. V protokolu ze dne 24.9.2010 pak v návaznosti na výsledky předchozího ústního jednání ze dne 25.5.2010 a v návaznosti na rekapitulaci provedeného dokazování a vyhodnocení důkazů, vyčíslil žalobci množství etanolu, u něhož nemá zdanění za prokázané v celkové výši 27,94 hl etanolu. S těmito závěry celního úřadu byl žalobce prokazatelně seznámen, když protokol o ústním jednání ze dne 24.9.2010 podepsal. Žalobní tvrzení, podle kterého žalobce nerozumí tomu, proč mu byla vyměřena spotřební daň z lihu v částce 740.410,- Kč, se proto jeví účelovým a postrádá racionální základ. V prvostupňovém rozhodnutí je totiž výpočet částky 740.410,- Kč ve výroku vázán právě na daňový základ 27,94 hl etanolu, tedy na množství, o němž byl žalobce zpraven u ústního jednání dne 24.9.2010. Důvodnou neshledal krajský soud ani dílčí námitku tohoto žalobního bodu, v níž žalobce namítl, že se žalovaný s touto žalobní námitkou, tj. výší vyměřené daně nijak nevypořádal, o čemž svědčí jeho argumentace použitá na str. 6 v bodě III A napadeného rozhodnutí. Žalovaný v této části odůvodnění rozhodnutí, stejně jako v části následující označené III B, reaguje na žalobcovu odvolací námitku směřující proti nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, když je v něm pouze odkazováno na protokoly o ústním jednání a nějakou tabulku, přičemž z obsahu není zřejmé, co z těchto podkladů je podstatné a které skutečnosti lze z těchto listin vyčíst. Žalovaný vysvětluje tento postup prvostupňového správce daně ust. § 32 odst. 3 ZSDP, podle kterého rozhodnutí obsahuje odůvodnění, pokud nejde o případ, kdy je odůvodnění daňovému subjektu známé z jiného dokumentu, neboť v takovém případě správce daně na tento dokument ve svém rozhodnutí odkáže. V posuzované věci postupoval správce daně přesně v intencích § 32 odst. 3 věty první a druhé ZSDP, neboť, jak plyne z obsahu správního spisu, žalobci bylo známo odůvodnění postupu správce daně z předchozích dokumentů, na které je v prvostupňovém rozhodnutí výslovně odkázáno, a to z protokolů o ústním jednání ze dne 6.5.2010, 25.5.2010 a 24.9.2010,

dále z výsledků laboratorních zkoušek CTL (jejich kopie byly žalobci předány dle úředního záznamu ze dne 28.5.2010) a rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků ze dne 21.5.2009, k němuž se vztahují také odkazy na tabulky, které jsou obsahem právě tohoto rozhodnutí. Závěrem lze k tomuto žalobnímu bodu shrnout, že správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí postupoval v souladu s ust. § 32 odst. 3 ZSDP a žalovaný se s odvolací námitkou žalobce směřující proti nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí a nedostatku podkladů k jeho vydání vypořádal náležitě v částech III A a III B napadeného rozhodnutí, a to právě odkazem na zákonnost postupu celního úřadu s ohledem na obsah ust. § 32 odst. 3 ZSDP.

V další žalobní námitce žalobce brojil proti tomu, že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami, když pouze odkázal na obsah listin, které byly součástí správního spisu. Ani tuto žalobní námitku krajský soud důvodnou neshledal. Předně je nutno uvést, že tato žalobní námitka je formulována natolik obecně, že je na samé hranici soudní projednatelnosti. V této souvislosti poukazuje krajský soud na ustálenou judikaturu správních soudů, podle které je správní soudnictví ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační a od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu se oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 9.2.2011 č.j. 31Ca 152/2009-44). Jinými slovy žalobní námitka musí být formulována natolik konkrétně, aby mohla být její důvodnost soudem bez dalšího posouzena. Pokud žalobce v tomto žalobní bodě pouze uvedl, že se žalovaný nevypořádal s dalšími námitkami verifikovanými v podaném odvolání, nevymezil tím rámec soudního přezkumu dostatečně konkrétně, když neuvedl jmenovitě, které odvolací námitky má na mysli. Soud není oprávněn ani povinen nahrazovat vůli žalobce a nemůže proto posuzovat, v které části je obsah odvolání vypořádán napadeným rozhodnutím a v které nikoliv. Žalobce však k takto obecně formulované žalobní námitce dodal, že žalovaný pouze v této souvislosti odkázal na obsah listin, které byly součástí spisu. Krajský soud má s ohledem na toto žalobcovo další tvrzení za to, že žalobce tuto námitku opět směřuje proti odkazu správního orgánu I. stupně a následně i žalovaného na protokoly ze dne 6.5., 25.5. a 24.9.2010, jakož i na protokoly o zajištění vybraných výrobků a rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků ze dne 21.5.2009. Pro tuto žalobní námitku proto platí stejné závěry, jako byly učiněny ve vztahu k první žalobní námitce v předchozím odstavci tohoto rozsudku.

V poslední žalobní námitce žalobce namítl způsob zajištění vybraných výrobků. Žalobce výslovně uvedl, že nerozporuje způsob, jakým byl proveden odběr vzorků, ale zpochybňuje způsob, jakým byla zajištěna část vybraných výrobků. Svou žalobní námitku oproti stejné námitce vznesené v odvolacím řízení konkretizoval číslem vzorku OV 0232/09 čirou kapalinou s typicky lihovým zápachem, plastová nádoba 1000 litrů o obsahu balení 800 litrů. Dále popsal, že tento výrobek byl přečerpán do jiné nádoby pomocí čerpadla a hadice, přičemž tyto předměty byly vlastnictvím žalobce a byly kontaminovány lihem, k jehož skladování a čerpání byly předtím použity. Porovnáním žalobcových údajů o vybraném výrobku, jehož se má toto tvrzení týkat a protokolu o zajištění vybraných výrobků ze dne 21.5.2009 č.j. 3161-6/2009-140100-34 dospěl soud k závěru, že se jedná o výrobek evidovaný v tabulce 5 – plechová garáž pod položkou č. 5 čirá kapalina s typicky lihovým zápachem, plastová nádoba 1000 litrů s obsahem balení 800 litrů, % obsahem alkoholu 62 a

počet balení 1. Je tedy zřejmé, že takový výrobek byl skutečně předmětem zajištění kontrolními pracovníky. Z obsahu protokolu nevyplývají žalobcem tvrzené skutečnosti týkající se průběhu zajišťování tohoto vybraného výrobku, resp. ani jakéhokoliv jiného vybraného výrobku, protokol je žalobcem podepsán s tím, že jedno jeho vyhotovení žalobce převzal. Stejně označený výrobek je uveden také v rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků ze dne 21.5.2009 č.j. 3161-8/2009-140100-34. Ani z odůvodnění tohoto rozhodnutí však nevyplývají žalobcem tvrzené skutečnosti. Navíc z poznámky na vyhotovení tohoto rozhodnutí založeného ve správním spise vyplývá, že žalobce se vzdal práva na odvolání proti tomuto rozhodnutí dne 21.5.2009. Tato poznámka je psaná rukou a opatřena žalobcovým podpisem. Jelikož žalobce skutečnosti uvedené v této žalobní námitce nikdy v průběhu správního řízení (s výjimkou odvolací námitky, kde však neuvádí konkrétní vybraný výrobek, k němuž tuto námitku vztahuje) netvrdil, v žalobě neuvedl nebo nenavrl žádné důkazy, které by mohly toto jeho tvrzení prokázat a z obsahu správního spisu není seznatelný žádný doklad, který by prokazoval opodstatněnost jeho tvrzení, krajský soud důvodnost této námitky nemohl přezkoumat. Krajskému soudu v této souvislosti nezbyvá než podotknout, že bylo na žalobci, aby hájil svá práva v souvislosti s úkonem správního orgánu, jehož nesprávný průběh nyní namítá, anebo bezprostředně po něm. Je základním principem každého správního řízení, že osoba, se kterou je řízení vedeno, je nejen oprávněna, ale také povinna dbát svých práv a zájmů a za tímto účelem je ve správním procesu realizovat. Z obsahu správního spisu nevyplývá, že by žalobce neměl možnost vznést námitky proti postupu kontrolního orgánu, neboť podepisoval jak protokol o zajištění vybraných výrobků, tak i přebíral rozhodnutí o jejich zajištění, a to přímo v den jeho vydání, což byl současně den zajištění, tj. 21.5.2009. Z obsahu těchto podkladů přitom nevyplývá, že by žalobce nějaké námitky vznesl, naopak z ručně psané poznámky opatřené podpisem žalobce na vyhotovení rozhodnutí o zajištění věcí, které je založeno ve správním spise, zcela jednoznačně vyplývá, že se žalobce k témuž datu vzdal práva na odvolání proti rozhodnutí o zajištění vybraných výrobků, takže toto rozhodnutí pak nabylo právní moci dnem jeho vydání. I tímto úkonem, tj. vzdáním se práva odvolání, které je výlučným dispozičním právem účastníka řízení, žalobce fakticky stvrdil, že proti postupu kontrolního orgánu nemá žádné námitky, a proto ani nevyužije svého práva k podání opravného prostředku. Ani tuto žalobní námitku proto krajský soud důvodnou neshledal.

Na základě shora uvedené právní argumentace krajský soud žalobu neshledal důvodnou a jako takovou ji podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhrad nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 31. ledna 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

